

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1138/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела недозвољене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката М.Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.363/15 од 06.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката М.Б., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.363/15 од 06.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 1К бр.56/14 од 12.03.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити под условом да окривљени у року од 3 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана на слободи и истовремено је одређено да ова мера не може трајати дуже од три године, те да уколико се окривљени С.М. без оправданих разлога не подвргне лечењу на слободи или да лечење самовољно напусти, суд ће одредити да се мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи.

Од окривљеног је одузета опојна дрога марихуана у количини од 458,66 грама нето масе, а окривљени је обавезан и да суду плати трошкове

кривичног поступка у износу о којем ће бити одлучено посебном одлуком, те паушал у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.363/15 од 06.07.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву, пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр.56/14 од 12.03.2015. године преиначена је тако што је окривљени С.М. оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 14.08.2013. године до 26.09.2013. године.

Истовремено, према окривљеном С.М. изречена је мера безбедности одузимања предмета из члана 87. КЗ у вези са чланом 246. став 7. КЗ, тако што је од њега одузета опојна дрога марихуана у количини од 458,66 грама нето масе.

Окривљени је обавезан и да суду плати трошкове кривичног поступка, и то на име паушала износ од 15.000,00 динара, а на име трошкова који су настали пред тим судом износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења, као и да плати трошкове настале пред првостепеним судом, чију ће висину првостепени суд утврдити посебним решењем.

Бранилац окривљеног С.М. – адвокат М.Б., поднео је захтев за заштиту законитости само против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.363/15 од 06.07.2015. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи другостепену пресуду "тако што ће одлучити као првостепени суд" или да другостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, истиче се да је другостепени суд, приликом доношења одлуке, поступио противно члана 16. став 5. ЗКП, обзиром да је у одсуству било каквог доказа да је окривљени намеравао да продаје опојну дрогу, закључио да је ова намера постојала, и поред тога што је једино исправно тумачење у конкретном случају да се ради о мањој количини опојне дроге која је набављена за личну употребу.

Имајући у виду чињеницу да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде одредаба члана 16. став 5. ЗКП, која повреда сходно члану 485. став 4. ЗКП није предвиђена као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.М. – адвоката М.Б., одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.